Ч. 44 (13.589). Львів, понеділок 19. лютого 1934. Opłata pocztowa opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло" Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічне 15·00 „
Піврічне 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

КОНФІСКАТА „ДІЛА".

Вчорашне (43) число нашого органу підпало вновову конфіскаті. Цим разом за більшу частину промови пос. Мілени Рудницької, виголошеної на засіданні сойму дня 10. ц. м. і за один уступ у статті пос. Сергія Хруцького „Як боротись за санування церковно-православних відносин". Це вже 9-а з черги конфіската „Діла" в цьому році.

Контроля парохіяльних та інших позашкільних бібліотек.

Подаємо буквальний текст одного розпорядку, який вводить контролю книжок у парохіяльних та всіх інших позашкільних бібліотеках, з яких користає шкільна молодь. Цей розпорядок особливе значіння має для бібліотек українських тому, що внаслідку мінімального вибору українських книжок по шкільних бібліотеках, інтелігентніша шкільна молодь користає з конечности з позашкільних бібліотек. Вимога спеціяльної клявзулі м-ства освіти до кожної книжки — страшенне звужує обсяг бібліотек, не тому, що їх книжки „нецензурні", а тому, що м-ство про них просто не знає!

Inspektorat szkolny (w Gródku Jagellońskim)
Dnia 30. stycznia 1934 r.
Nr. 605/34.
Wypożyczanie książek z bibljotek parafialnych i innych pozaszkolnych przez młodzież szkolną.
Do Kierownictw szkół powszechnych (powiaty: Gródek Jagielloński, Mościska, Jaworów)
w Obwodzie.

Doszło do wiadomości Kuratorjum, że w niektórych miejscowościach, młodzież szkolna korzysta z pozaszkolnych bibljotek, skąd otrzymuje niedozwolone do czytania książki.

Podając powyższe do wiadomości, **Kuratorjum zwróciło uwagę na tę sprawę i poleciło zażądać od właścicieli bibljotek dokładnego wykazu książek, z których korzysta młodzież szkolna. Przy każdej książce winno być powołane zarządzenie Min. W. R. i O. P., którem daną książkę zakwalifikowano jako dozwoloną do użytku szkolnego.**

W wypadku stwierdzenia, że w wykazie znajdują się książki niedozwolone winni Panowie Kierownicy szkół bezzwłocznie o tem tu donieść wyczerpującem sprawozdaniem. Jednocześnie zalecam Kierownictwom szkół kontrolę nad książkami, które czyta młodzież szkolna.

P. o. Inspektora szkolnego:
A. Stebnicki wr.

Скоропадський і білоґвардейщина.

Дістаємо з Берліна таку звістку: В одній з найкращих берлінських домівок відбувся, як пише німецька ґазета „Берлінер Цайтунг ам Мітаг" з 10. II. 1934., баль московської еміграції під протекторатом княжни Вери Константиновної Романов. Ціль його — допомогти бувшим офіцерам московської армії й фльоти, що живуть тепер на еміграції в Берліні. На балю було багато визначних німців, а з бувшої московської аристократії м. ін. ген. Врангель, ген. Лямпе, „ексцел." Давідофф і Боткін та вкінці... український б. гетьман Скоропадський.

Знаємо, що давніше влаштовував у Берліні Союз Взаємодопомоги Українських Старшин балі з метою допомогти б. українським старшинам армії і фльоти, але там ніколи не показався ні б. гетьман Скоропадський ні його прибічники. Зате помогти білоґвардейщині, що під командою Денікіна нищила Українську Державу во імя „єдиної, неділимої" — екс-гетьман уважає своїм обовязком. Він вже його ... федеративній умові...

Між Парижем і Віднем.

Женева, 14. лютого 1934.

Звязок між останніми подіями в Парижі та кривавою траґедією у Відні лише посередній. Попередній французький уряд, гадаючи, що соціяльні демократи в Австрії можуть бути добрими союзниками уряду в боротьбі проти національних соціялістів, з одного боку підтримував реакційного Дольфуса, з другого тому Дольфусові не давав змоги повільно зліквідувати соціяльно-демократичну партію. Цим радикально-соціялістичний уряд Франції причинився в деякій мірі до витворення ситуації в Австрії, яка закінчилася боями між Гаймверою та соціяльними демократами. Нема теж сумніву, що Гаймвера скористала зі заміни уряду у Франції, щоби звести бій з соціяльними демократами, відсунувши фактично на бік уряд Дольфуса.

Віденські бої це покищо для західних держав внутрішня справа Австрії. Французька, анґлійська та італійська преса займається не стільки боротьбою між Гаймверою та соціялістами в Австрії, що скінчилась очевидно перемогою першої, а тим, що наступить в Австрії в найближчім часі.

Становище уряду Дольфуса наслідком поразки соціялістів не стало по правді лекше. Коли раніше його руки були звязані опікою великих держав, що вперто боронили „самостійности" Австрії, то тепер цей уряд залежний фактично від Гаймвери. Віденські бої вже дають тему для гострої критики австрійських відносин з німецького боку. В Німеччині преса вказує на те, що державний переворот у Німеччині минув майже без проливу крови, тоді, як переворот в Австрії коштував близько 2 тисячі жертв. В західноевропейській пресі вказують і на те, що значна частина соціяльних демократів перейде тепер до національних соціялістів. Цікавляться тепер люди також тим, яку тактику вживатиме тепер побідна Гаймвера проти національних соціялістів.

Загалом на траґічні події в Австрії дивляться у Женеві під кутом англійсько-німецьких

відносин, але дехто цікавиться ними і з погляду становища австрійської соціяльної демократії супроти Москви. І справді, самими внутрішніми відносинами Австрії віденських боїв пояснювати не можна, хоч Гаймвера та соціяльні демократи стояли вже понад пять років озброєними ворожими таборами одні проти одних. Отже не диво, що частина соціяльної демократії, загроженої розвязанням партії, не захотіла віддати Відня без бою.

Вина за пролив крови паде у значній мірі на ту частину партійного проводу, що не вважаючи на очевидне безнадійне становище, післала в бій карні відділи Шуцбунду. До бою допровадили ті елєменти партії, які вже у 1927 році хотіли робити все, щоб викликати криваві розрухи, себто *прихильники найтіснішого співробітництва з Москвою*. Характеристичне, що в той час, коли Зайц, Реннер та інші дали себе увязнити, лишившись на своїх місцях, войовничий прихильник III. Інтернаціоналу, Отто Бауер, що закликав найголосніше до рішучої боротьби, втік одним із перших до Пресбурґу.

По ліквідації соціяльної демократії в Німеччині, розвязання тієї партії в Австрії при сучасних тамошніх відносинах було очевидно лише питанням часу. Збільшення впливів більшовизму в партії було певним знаком її остаточного занепаду. Яким розпучливим кроком був збройний спротив соціялістів в Австрії, показує найкраще та обставина, що загальний страйк стрінув дуже мало прихильности серед широких мас робітництва і скінчився раніше, ніж самі бої у Відні.

Коли прихильникам Москви треба було задемонструвати безглуздими боями революційність австрійського пролетаріяту, то та крівава демонстрація викликала якраз протилежний ефект.

З ліквідацією австрійської соціяльної демократії паде в Европі й одна з останніх твердинь марксизму мимовільних підпор III. Інтернаціоналу. Події в Европі розвиваються приспішеним темпом. Між повстанням фашизму в Італії та національного соціялізму в Німеччині минуло майже десять років. Між проголошенням Третьої Держави в Німеччині та перемогою фашизму в Австрії і поразкою лівиці у Франції минуло небагато більше року.

Коли Каганович на останнім конґресі комун. партії в Совітах заявляє, що „революційний рух у всіх країнах є чинником зміцнення міжнародного становища СРСР“ („Ізв.“ 22. І. 1934.), то очевидно, що ост. події в Парижі та Відні є чинниками занепаду міжнар. становища СРСР, очевидно, що революційні по формі розрухи в Европі під проводом прихильників Москви є в дійсності розпучливими спробами рятувати свій престіж, які все більше відштовхують від себе робітничі маси. На робітництво в Европі Москва може тепер рахувати дуже мало.

Другою основою істнування більшовизму вважає пан Каганович „противенства між капіталістичними державами, які ті держави хочуть вирівняти коштом СРСР“. Але й це зробити буде тим лекше, чим більше поразок зазнають більшовицькі організації в Европі, та чим більше зусилля великі держави вжиють спільно, щоб усунути більшовицьку небезпеку в їх власних межах. З цього погляду події як у Парижі так і у Відні є безперечною черговою відємною позицією у міжнародньому біляпсі московського уряду.

М. Данько.

Паломництво до Риму.

Довідуємося, що Генеральний Інститут Католицької Акції Гр. Кат. Галицької Церк. Провінції, приготовляє з нагоди закінчення Святого Року під Високим протекторатом усіх Греко Кат. Владик Провінції Паломництво до Риму в днях: від 28. III. — 6. IV 1934 р.

Приблизні кошта з пашпортом не числячи харчу та мешкання біля 250 зол.

Тому, що час дуже короткий, просимо П. Т. Рефлєктантів негайно дати знати свою точну адресу, щоб можна приступити до практичного переведення всіх формальних справ звязаних з паломництвом.

Листування слати можливо скоро: Гр. Кат. Консисторія, Львів, Площа Юра (Для Генерального Інституту Католицької Акції).

1192

Відрадний прояв.

(Нарада Старшин львівських шкіл „Р. Ш.“)

Ті, що предкладали Загальному Зїздові „Рідної Школи“ плян внутрішньої позички на суму 250.000 зол., мали деякі сумніви, чи такий проєкт приймуть делєґати Кружків „Р. Ш.“. На щастя, весь плян одобрив Загальний Зїзд одноголосно. Заходило ще питання, як поставиться до цієї справи громадянство, коли вже треба буде позичку здійснювати. І ось відповідь Львова на це питання.

На поклик Повітового Союзу Кружків „Р. Ш.“ у Львові зібралися в кімнатах Головної Управи „Р. Ш.“ представники Старшин львівських Кружків „Р. Ш.“ на нараду, що відбулася дня 14. лютого ц. р. Нарадою проводив голова ПСК *проф. Микола Ластовецький*, секретарював *Кость Єверський*. У нараді взяв участь також голова Т-ва *проф. І. Галущинський*. По річевому і змістовному рефераті *Льва Ясінчука* відбулася жива виміна думок, в якій забрали слово: голова Т-ва, проф. М. Бадлюк, дир. А. Домбровський, п. М. Атаманюк, п. Зачкевич з Клепарова і п. Музика з Личакова. Тон цілої наради був піднеслий, бадьорий і перенятий повною вірою, що „Рідна Школа“, яка тішиться заслужено й оправдано великим довірям громадянства, напевно не тільки осягне означену Зїздом позичку, але надто її перевищить. В тій ціли заmітили приявні подрібний технічний хід цілої справи, використовуючи цінні завваги, що впали в дискусії у першій мірі від самого голови Т-ва. Під кінець наради приняли приявні одноголосно отсі резолюції, предложені референтом:

1) Зібрані дня 14. лютого на нараді представники Старшин львівських Кружків „Р. Ш.“ витають розписання Головною Управою „Р. Ш.“ з днем 1. лютого ц. р. внутрішньої безпроцентової позички „Рідній Школі“ в сумі 250.000 зол. як *крок незвичайно доцільний*, вірять що здійснення позички звільнить наше Т-во від зайвих турбот за його матеріяльний стан і дасть йому змогу розвинути свої впливи на найширші круги української молоді.

2) Зібрані представники Старшин львівських Кружків „Р. Ш.“ вірять, що в українськім народі найдеться напевно ця живуча сила, яка дасть змогу бажану суму зібрати маніфестаційно в найкоротшому часі та закликують від себе всі львівські українські інституції, підприємства і загалом всіх українських громадян підтримати це діло якнайживіше морально й матеріяльно при помочі підписки й готівкової вплати приkладних сум.

3) Щоби доказати зацікавлення цією справою широких кругів Львова, зібрані представники льв. Кружків „Р. Ш.“ зобовязуються потворити негайно, а найдальше до 25. лютого ц. р. у своїх орґанізаційних областях окремі РАЙОНОВІ КОМІСІЇ ПОЗИЧКИ „РІДНІЙ ШКОЛІ“ з участю представників інституцій та впливових і меткіх діячок і діячів. Ці комісії подбають, щоби внутрішню позичку перевести шляхом передбаченим та устійненим у дотичному правильнику Головної Управи „Р. Ш.“

4) Зваживши постійний зріст агенд „Рідної Школи“ і визнаючи неоцінену вагу діяльности „Р. Ш.“, зібрані представники льв. Кружків „Р. Ш.“ закликають українське громадянство Львова, щоби без огляду на зголошену чи вплачену позичку „Рідній Школі“ — складали на біжучі потреби тієї інституції ще обильніші датки, як дотепер.

По палкій промові предсідника наради проф. Ластовецького, розійшлися учасники з переконанням, що на них і на їх співгромадян тяжить великий і відповідальний громадський обовязок, від сповнення якого залежить не тільки дальша доля „Рідної Школи“, але й успіх тих завдань, що їх на неї вложив український нарід.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 19. ЛЮТОГО 1934.

ЛЕВ ЯСІНЧУК.

ПРИ СПЛИВІ ДВОХ ВЕЛИТНІВ.

Американський нім.ць і патріотизм. Цибулясті бані.

Іду до Міссурі. У ваґоні, американським звичаєм тихо, гейби в церкві. Хто має що заговорити, відзивається притишеним голосом.

Сиджу на малому складаному стільчику на веранді, що на кінці ваґону. Біля мене огрядний німець зовсім американського вигляду в елеґантному убранні, на носі окуляри з постинаними на рогах склами, з циґарою у зубах. Тільки волос русявий, хоч такий хвилястий як в американців. Це фабрикант обуви в Синсинаті. Якби це американець, то ми моглиб і тиждень їхати не озиваючись. Хіба може часом спитав би дуже чемно, яка буде найближча стація, коли не дочув оповістки ваґонового послугача.

Звичайний початок розмови американця з чужинцем: який ти земляк, чи вперше в Америці, як тобі тут подобалось і т. п. Далі йдуть жалі на „депресію“ з таким відтінком у голосі, немов то цю депресію хтось із збитків розсипав по Америці. Очевидно — це пройде; криза не може довго тривати. Америка швидко вийде з неї і знов вернеться „проспериті“.

— Чи ви вже довго в Америці?

— Мій дід прийшов сюди, ще нема 100 літ. Дід прийшов із Стендаль, містечка у Саксонії. Маю там ще далеку рідню. Я вже був у Німеччині кілька разів, між іншим і цього року. Інтереси не дозволяють на частий виїзд

— А як діти?

— Син дуже любить Німеччину; залишився би там.

— ?!

— Американець, повинен служити Америці. Ми помагаємо Німеччині, скільки можемо; всі німці помагають. Цей край переросте Америку.

— Мабуть німці піддержують ваші фабрикати.

— Та звідки? Кожний мусить мати всякі вироби, фасони, якости. Очевидно, що деякі беруть і мої, але не тому, що я чи він німець. Бизнес — це не політика. А ви гадали, що я з німців живу?...

— Я думав, що — може..., бо — кажете, що помагаєте Німеччині.

— Це мій обовязок. Чим я не приробив би, треба піддержати свій нарід і свій край.

Ще багато всячини ми проговорили, заки розійшлися.

„Чим я не прирробив би...“

А в нас попри патріотичне купецтво все ще можна стрінутися із заміткою: „Що я маю з українців; у мене купують чужинці“. (Я сам чув таку замітку і тут і в Америці). Нічого не вадить; нехай купують. Купці і промисловці мають бути українцями не за утримання, а за те, що родилися на українській землі, що походять з української крови. Так, як усі інші, що не є купцями. Правда, українці ще не кожного купця чи промисловця удержують. Вони вбогі й — що правда — ще замало солідарні. А може почнимо у виконанні продукту, його ціні... Радше все до купи. Треба видвигнути іншу засаду: чесним способом беру, відки можу, щоб побільшити своє майно й дати з нього якнайбільше для українського народу. Значить, треба одним і другим, обслуговуючим та обслуговуваним виплекати глибше почуття кровного звязку. А вже це неважне, котра сторона виявить це швидше.

Бодай такими думками я творив собі привид рідного краю, що був від мене так далеко. Чужина має те до себе, що одну річ освітлює інакше, показує її з перспективи, здається обєктивніше.

Із запашної зелені, яка заливає сьогодні світ, вистрілює інколи напів блискуча цибуляста баня з трираменним хрестом. Це певно російська, а бодай „кацапська“ православна церква. Таки наших доморослих кацапів. Цікаве, що один викроплений батюшка зумів надати оселі, зложеній нераз із самих українських переселенців, характер московської церковної культури. Замітне, що ці наші галичани не присилували батюшки піти за їх звичаєм. Чиєнебудь, аби чуже. Трапляються місцевості, що якби не ці наші галицькі еміґранти, то не було би кому на американській землі репрезентувати московської культури. Хіба, що в часах новішої історії деякі російські князі, ґенерали та полковники, що як „російські“ хори чи орхестри „кубанських чи інших козаків“ пописуються по ресторанах, кабаретах, чи й у радіо. Але напевно — це теж наші хахли. Це видно по їхньому рості. Скільки ще сміття серед здорового зерна. Ще багато треба доложити передсівної праці, шоби те українське життя зовсім очистити від гіркого кукілю.

—o—

Відгук негідного виступу ОУН.

Ще одна заява українського публіциста

В останньому числі „Мети“ находимо таку заяву:

„У звязку зі заявою, поміщеною в „Меті“ з дня 4. лютого ч. 5. і в „Ділі“ з дня 31. січня ц. р., після комунікату Ц. К. УНДО п. н. „Проти негідної клевети“, подаю до прилюдного відома, що теж відкидую з обуренням клевету, киненy на мене Проводом ОУН за мої статті, оголошувані в „Меті“, та заявляю одночасно, що не уступлю під терором і далі не перестану боротися з розкладовими явищами, викликаними виступами ОУН, які вважаю крайно шкідливими для українського громадянства.

Берлін, 10. II. 1934.

Д-р Василь Кучабський.

З українського життя у Львові.

Діточа костюмівка Української Захоронки.

Діточі забави Української Захоронки у Львові мають уже свою марку. Завдяки добрій організації тішаться вони незвичайно популярністю і серед нашої дітвори і серед родичів, що радіб по змозі своїх сил запевнити своїм найменшим хоч один гарний радісний вечір у крузі великої громади товаришів, товаришок, знайомих і незнайомих, а таких самих як і вони молоденьких, жадних вражінь і новости. Музика, яркі світла рефлекторів, веселий, безжурний гамір і море красок — лишають у дітворі незабутні спомини на ціле життя.

Цьогорічна велика костюмівка Української Захоронки, влаштована 12. ц. м. в салях Нар. Дому, є безперечно одною з найкращих за минулі роки. Управа Захоронки, головнож Вп. пані Лончинова, Юзичева і Нагірна, не жалували труду, тому не диво, що великий наклад їхньої праці створив цілість, що лишиться довго в памяти молоденьких учасників. А про Вп. проф. Ів. Вороняка, то не знаю, що й писати! Людина ця завоювала до тої міри серденька нашої розбавленої дітвори, що він виросте скоро в їх уяві хіба на самого князя-чародія із казок „Тисяч й одної ночі“. Сьогодні трудно й уявити собі діточу забаву без проф. Вороняка.

Атракцією костюмівки був конкурс костюмів і роздача пятьох нагород, жертвованих редактором п. Мих. Тараньком. Першу нагороду здобула 9-літня Соня Мурська, уч. III. кл. школи ім. М. Шашкевича, за найкращий народній стрій дівчатка знад Дністра. Христі Дашинській, уч. IV. кл. СС. Василіянок, признала комісія другу нагороду за прегарний костюм „Бідермаєр“, виконаний у робітні п. Проскурницької. Третя нагорода припала Іренці Нагірній, дамі у фантастичнім, старофранцуськім строю. Леся Храплива дістала четверту нагороду. Її стрій: пропаганда діточої преси, був дійсно оригінальний. Вкінці пяту нагороду здобула маленька М. Полюга за прегарний і найдешевший (бо за цілих 70 сотиків) костюмчик білої айстри.

Комісія була мабуть у немалому клопоті, бо гарних та оригінальних уборів було багацько. Слід згадати хочби такі, як Оксани Тарнавської (японка), Іренки Лончинівної (свято-Іванська комашка), Таїси Семчишин (Пієрро), Ореста Яценкова (тирольчик), Любці Мельник (коминарчик), Ярослави Лугової (король), Юрка Абрагамовського (індіянин), Іренки Фелусевич (вишеньки), Христі Зарицької (червоний мак), Іри Павликовської (метелик), Леся Кіцери (королівський паж), Богдана Лугового (Антек з передмістя), Юрка Базилевича (козак-карманик), Малого Юзича (моряк) і багато-багато інших, котрих уже й неможливо було затямити.

Музика братів Костюків вивязалася зі свого завдання зовсім добре.

—o—

Висадили залізничий шлях

Німецьке Інформаційне Бюро повідомляє з Відня, що невислідженi досі люди висадили в повітря залізничий шлях в Оберндорф над Зальцахом. Повідомляють теж про другий акт саботажу біля Гальвангу, де перірвано електричні проводи, висадивши в повітря стовп, що їх піддержував.

З ВІДЕНСЬКОГО БОЄВОГО ФРОНТУ.

(З листу до Редакції.)

Від одного українця, прихильника нашого часопису, що живе постійно у Відні, дістали ми лист з описом жахливих подій, які розігралися перед кількома днями в наддунайській столиці. Вістки спізнені, бо назагал відомі з повідомлень ПАТ-а і зі статті нашого кореспондента, поміщеної вчора.

Інформації нашого очевидця свідчать про одно, а саме про *нечуване завзяття, з яким боролися обі сторони*, вживаючи всіх можливих засобів. Чисельна і технична перевага була відразу *по урядовому боці*, де поруч війська, поліції і Гаймвери боролися теж цивілісти, зверб(о)вані до організації „Фатерлендіше Фронт“. Ці невійськові формації з крісами в руках нагадували часи з рр. 1918-19, які багато українців, що тоді жили у Відні, добре памятають.

При цій нагоді пригадує наш інформатор, що деякі одиниці з українців, члени віденської кольонії, були по обох сторонах боєвого фронту: по одній члени формації „Фатерлендіше Фронт“, по другій члени „Шуцбунд-у“. Це очевидно тільки одиниці, що мали австрійське громадянство, подібно, як деякі одиниці зпоміж віденських чехів, малярів, поляків і інших народів, що теж брали участь у цій громадянській війні. Чи хто з українців згинув у тих боях або був ранений, наш інформатор не знає.

Анґлія і Франція проти Дольфуса.

Італійський уряд запропонував в Льондоні і Парижі оголосити спільну декларацію в австрійській справі, заявляючись за вдержанням незайманости і незалежности австрійської республики. Італія виходить із заложення, що після того, що сталося в Австрії, переказати австро-німецький спір Раді Союзу Народів не було б для Австрії корисним. Скликання надзвичайного засідання Ради можливе тільки на випадок, якби якійсь державі грозила небезпека іззовні. Тимчасом австрійські націонал-соціялісти не розпочинали якоїсь спеціяльної протидержавної акції, коли уряд Дольфуса був занятий боротьбою зі соціялістичною революцією. Також збоку Німеччини не зроблено нічого, що загрожувало би цілости Австрії або теперішньому режімові. Щоби на випадок веспрямування скору до Ради Союзу зміцнити престіж уряду Дольфуса Італія пропонує відповідну декларацію трьох держав. Одначе британський уряд заявився проти такої декларації, уважаючи її зайвою, коли правно-державна ситуація Австрії як незалежної держави заґарантована належанням Австрії до Союзу Народів. Така декларація була би признанням для внутрішньої політики Австрії та Гаймвери супроти соціялістів, а тимчасом ані британський ані французький уряд не апробують того, що сталося в Австрії. Проти акції австрійського уряду заявилася теж рішуче прилюдна опінія Анґлії. Дольфус втратив у Льондоні всю свою популярність. Анґлія не хоче виступати з такою декларацією ще й тому, що Гітлер міг би взяти її як одноцілий французько-анґлійсько-італійський фронт проти Німеччини й утруднити розбройні переговори міс. Ідена.

—o—

Намовляють Дольфуса до ласки.

ПАРИЖ. 17. 2. ПАТ. „Ліберте“ повідомляє, що амбасадори Франції й В. Британії доконали спеціяльний демарш у канцлера Дольфуса, щоби спонукати його до акту ласки в часі, коли осягнув перемогу над своїми противниками. Часопис пише, що не була це формальна інтервенція, але тільки рада в імя людяности та в імя пацифікації Европи.

За визволення болгарських комуністів.

МОСКВА. 17. 2. ПАТ. З Берліна повідомляють, що тамошня радянська амбасада зажадала від німецької влади негайного випущення із вязниці Димітрова, Попова і Танева, яким вчора признали радянське громадянство. В Москві загально думають, що акція радянського уряду буде дуже енергійна, бо держання у вязниці увільнених судом радянських громадян уважають фактом, що вдаряє в престіж СРСР. Після звільнення мають всі три негайно виїхати до Москви.

БЕРЛІН. 17. 2. ПАТ. Домагання радянського амбасадора німецький уряд закордонних справ принняв до відома і прирік дати скору відповідь. Німецький уряд задумує вислати всіх трьох болгарів в найближчому часі за границю.

НА ОРГАНІЗАЦІЙНОМУ ФРОНТІ.

Нарада членів УНДО в Бучачі.

Дня 6. лютого ц. р. відбулася нарада членів УНДО із сіл бучацької судової округи. На нараді було присутніх 148 осіб, у тому 4 священиків. Нараду отворив голова ПНК **д-р М. Гринів,** вказуючи на потребу підготовки до недалеких громадських виборів, бо це справа для нас дуже важна. На внесення д-ра Гринева присутні вибрали одноголосно **о. д-ра Володимира Пелліха** предсідником наради, секретарював **мр. М. Білоскурський.** Предсідник по короткім слові передав голос **послові Олексі Яворському,** котрий у майже півторагодинному рефераті пояснив зібраним постанови нового самоврядного закону та приблизно постанови будучого виб. регуляміну, опираючись на виборчому регуляміні, виданім у справі громадських виборів для б. Конгресівки. В дальшому вказав посол Яворський на потребу основної підготовки до тих виборів. По рефераті вивязалася довша оічева дискусія, в якій забирали голос присутні на нараді делегати. Ставили ріжного роду запити, прохали пояснень і т. п. У справі порушеній в рефераті забирали голос та відповідали на запити і давали відповідні пояснення **о. д-р Пелліх, д-р Гринів, д-р Р. Слюзар, посол Яворський** і інші. В дискусії підмічено потребу призбирання фондів на підготовку громадських виборів у повіті, створення партійної повітової канцелярії, бо у звязку з виборами треба буде вибити відповідні обіжники, друки і т. п. Опісля д-р Гринів порушив справу партійної організації і реєстрації членів. Наприкінці предсідник подякував послові Яворському за приїзд на нараду і за виголошений реферат. Відспіванням національного гимну нараду закінчено.

Повітовий Народній Зїзд у Бродах.

Повітовий Народній Зїзд УНДО відбувся у Бродах дня 8. лютого ц. р. Крім звичайних звідомлень і вибору Повітового Народнього Комітету на порядку дня були 3 реферати: організаційний, про самоуправні справи і майбутні вибори до громадських рад та про пресу. На Зїзд прибуло ок. 70 представників з 20 громад повіту. Від Центрального Комітету УНДО був на Зїзді **ред. Гриць Гладкий,** який виголосив реферат про організацію партії та про значіння самоуправи і підготовку до майбутніх виборів. Зїзд відкрив голова ПНК у Бродах **д-р Жолнірчук,** проводив Зїздом **п. Гриць Павлюк.**

З дискусії, яка вивязалася по звідомленні з діяльности ПНК і по рефератах, було замітно, що у повіті українське громадянство цікавиться організаційними, а зокрема самоуправними справами. В повіті є громади, як напр. село Ражнів, у якому самотужки йде дуже оживлена партійна робота. Зїзд висловив довіря проводові партії та Українській Парляментарній Репрезентації, постановив пожвавити партійну працю в повіті, перевести перереєстрацію членів і поширити партійний орган „Свободу". В справі громадських виборів Зїзд доручив Повітовому Народньому Комітетові, щоби доповнив свій склад представниками громад і на час самоуправних виборів перетворився в Повітовий Виборчий Комітет, а представникам громад доручив потворити по всіх громадах місцеві виборчі комітети, які завчасу мають подбати про те, щоби якслід підготовити громадян до виборів.

Повітовий Народній Комітет залишився в давньому складі з тим, що увійшов ще до нього б. посол Вислоцький і ще двох селян. Головою ПНК на черговий рік вибрали знову д-ра Т. Жолнірчука.

За незалежність Австрії.

ПАРИЖ, 17. 2. ПАТ. Комісія закордонних справ палати депутованих і комісія закордонних справ сенату приняли резолюцію, яка домагається від уряду запевнення миру вдержанням незалежности Австрії. Сенатська комісія ствердила одноголосно, що пильним обовязком держав, які підписали трактати, що ґарантують незалежність Австрії, є відповісти солідарно на заклик уряду Дольфуса, щоби скликати надзвичайне засідання Ради Союзу Народів, яка розглянула би скаргу Австрії і розпорядила що треба.

Комісія для справи Ставіського.

ПАРИЖ, 17. 2. ПАТ. Палата депутованих приняла одноголосно згідно з бажанням уряду внесення на покликання спеціяльної парляментарної комісії для розсліду афери Ставіського. Міністр справедливости Шерон спротивився, щоби комісії надано компетенції судової влади, висуваючи справу довіря. Становище уряду палата затвердила 430 голосами проти 150. Комісія розпічне свою роботу в понеділок.

Руханковий Вечір Сокола-Батька.

В 60-ліття проф. Івана Боберського.

Для вшанування заслуг батька Українського Сокільства, проф. Івана Боберського, влаштувала Старшина Сокола-Батька в його 60-ліття Руханковий Вечір, що відбувся в битком виповненій салі Театру Ріжнородностей. Явились не тільки найвизначніші наші громадяни і численні представники установ, але й оба владики: Преосв. д-р Бучко і Преосв. Будка.

Вечір почався переглядом чет, після чого виступив д-р Мих. Волошин, що виголосив промову, яку наші читачі знають уже з „Діла". По точці муж. хору „Сурма", що під дир. п. В. Охримовича відспівав Січинського-Пачовського „Над гори до хмар", почалися пописи спортово-ґімнастичні і танці. Отже бачили ми вправи віночками 9 дівчат, вправи на поручах со-

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 19. ЛЮТОГО 1934.

М. ГАЛУЩИНСЬКИЙ 20

З Українськими Січовими Стрільцями.

СПОМИНИ З РР. 1914—1915.

Перегляд добровольців. — „Москалі йдуть."

Ясно, що яканебудь плянова робота серед того хаосу була зовсім неможлива. Ще коби бодай у Львові був спокій, то все таки можна би вчасти заводити порядок. А й тут переполох за переполохом. Гуркіт гармат доходить зовсім виразно; так і чути, що битва ведеться недалеко. Вправді переходять вулицями Львова свіжі реґулярні полки, вправді урядово ширені вістки стараються успокоїти публичну опінію, одначе все те мало помагає. Вістки ширені втікачами приймаються далеко скорше.

Що те все впливало денервуюче на стрілецтво, видно було на кожному кроці. Вже навіть ті члени Б. У., які ходили до цієї пори в цивільних одягах, затягнули на себе військовий однострій.

Щоби представити всі свої заходи перед утечею зі Львова, мушу згадати і про моє „хожденіе" до української преси. На її сторінках стали щораз частіше появлятися всякі новинки про УСС., які в більшій частині не були вірні. Щоби і з тої сторони не допускати до баламутства, пішов я особисто до всіх редакцій з проханням, щоби всякі комунікати про стрілецтво містили лише за порозумінням зі мною. Рівночасно просив я, щоби мого імени також не подавали, бо це противне постановам дорічно вістей у часі війни. Що моє прохання мало що помогло, показала найближча будучність.

Одної днини, а було це саме на два дні перед покиненням Львова, забажав полк. Моллік зробити перегляд добровольців і на це визначив місце на Високому Замку. Тут уставилися ряди сотнями та куренями зі своїми старшинами, які опісля рапортували скількість мужви. Розуміється, що все те було не в одностроях, лише в цивільних одягах, але творило поважну цифру, яка доходила до двох тисяч. Полк. Моллік головно звертав увагу на те, чи матеріял відповідний під фізичним оглядом. Також займала і його справа довіря до людей. Бодай на мене робило таке враження, що несимпатичні фізіономії велів також усувати, записувати, щоб їх опісля викинути із добровольчої формації. Точніше ще не вглядав у саму справу, а головно старався пізнати старшинський матеріял, з яким не мав до цієї пори нагоди ближче стрінутись.

Не для насміху, але для характеристики, як люди уявляли собі можливість формування УСС, мушу згадати про один епізод з цього перегляду. Дещо на боці — поза уставленими сотнями — находилася ще одна чета під проводом добровольця Е. Бородієвича в числі яких 50—60 хлопців. Питає мене Моллік, що воно означає. А що це сталося без мого відома, тож і я не знав, що це воно за диво. Підходимо ближче, д. Бородієвич складає рапорт — мимоходом кажучи: при зовсім фальшивій команді — і на запит дає виясненя, що це санітарний відділ та полева почта (Фельдпост). Полк. Моллік видивився тільки на мене, а мене якби хтось добре якимсь тупим знаряддям потягнув. Про ніщо не подумали ми при організації УСС, але про полеву почту не забули, до якої навіть приділено 20—30 осіб!

Найгарніша частина цілого перегляду — це був парадний марш перед Молліком, виконаний, як на невишколених добровольців, досить удачно.

Як уже вище згадано, старався я бодай вечорі мати для себе і тому не ходив ніколи до того роду льокалів, де міг когось побачити, але ходив лише там, де, як сподівався, нікого не застану. Було це 28. серпня 1914 р. Після переведеного перегляду почувався я досить змучений, пішов на вечеру, а опісля до каварні на каву. З розмислом був у льокалях, де міг у спокою перевести трохи часу. Був це той памятний вечір, коли то у Львові повстала була перша паніка, спричинена тим, що „страх має великі очі". Яка була головна причина переполоху, не знаю. Розповідали всіляко, між іншим найімовірнішим є те, що переполох спричинив якийсь треновий (обозовий) підстаршина, який побачив на дорозі до Винник може російських полонених, а може дійсно російську кінну стежу, що лісами посунулася незамітно аж під Львів. Він не мав чого ліпшого до роботи, як чвалом влетіти на вул. Личаківську з криком, що „москалі йдуть". А що весь Львів був досить заповнений військовими обозами, які мусіли йшли на схід, то можна собі уявити, що мусіло статися, коли кожний старався свій віз обернути на місці, щоб утекти перед москалем. Надто мало хто із поганячів трену знав Львів; отже всі летіли без порядку. Вістка про ту втечу і про наступ москалів розходилася блискавицею, горячка огорнула трени, що стояли на інших вулицях, так, що й ті стали завертати, аби себе спасти. Розшаліла струя спливала до головних артерій міста. На вул. Карла Людвика, Коперника, Третього Мая та Городецькій чисте пекло. Вісти прибирали в людських устах неможливі розміри, розшалілі коні ранились до вивернених і поломаних возів, криків годі описати

(Далі буде.)

колів (9), вежі на обручі (13 соколів), вправи на високих поручах (9 соколів). вправи вільноруч (9 соколів) і прегарні групові статуї, що ілюстрували гасло: „В єдности сила", дужання, легко-атлетику і джію-джітсу. Ті вправи переплітано народніми танцями малих та більших соколів і сокілок, вальчиком та виступом смичкового квартету, що віріграв квартет Д-дур Моцарта у складі пп. А. Цегельського (І. скр.), І. Ковалева (ІІ. скр.), Р. Согора (альтівка) й О. Березовського (віольончеля). Закінчив вечір хор „Сурма", відспівавши Кірхля „Вставай, бо днів" і сокільський гимн.

Вечір пройшов гарно і виказав, що в Соколі-Батьку йде праця в ріжних ділянках, гуртуючи поважні ряди молоді обох полів, яка находить там не тільки фізичне скріплення, але й розвагу. При подібних виступах на будуче слід би деякі точки скоротити. І. Н.

З відчитової салі.

Перший день „Курсу реклями" в Українськім Техн. Т-ві.

В неділю 11. ц. м. відбулися перші реферати з відомого вже нашим читачам циклю „Про реклямy".

Дир. *Творидло* промовив коротко про значіння новочасної реклями, після чого як перший референт виступив *д-р І. Федів*, обговорюючи „аналізу ринку" як підготовчу стадію реклями. Думки прелеґента можемо тут подати лише зовсім коротко. Ось вони: Під аналізою ринку розуміємо зібрання кожночасного стану відомостей про вартість і спосіб виробу продукту, про консумента, його пол, вік, расу, національність і т. д., про власне і конкуренційні підприємства (їх методи виробництва, продажі і т. д.), про ринок (поємність, ціну, тактику продажі, сезон і т. д.), про детайліста, спосіб реклями (аналіза часописів, їх почитність, наклад і т. д.) Дальше референт ширше представив способи переведення аналізи ринку, улаштування відділу аналізи ринку, квестіонарі, при помочі яких переводимо аналізу (форма, зміст, кількість, зверхній вигляд, супровідне письмо) та інтервю.

Теоретичний огляд був переплітаний низкою прикладів з практики.

Після д-ра Федева виголосив як другий з черги реферат *інж. Пастернак*, редактор „Техн. Вістей". Тема: „Реклямова вартість плякатів, добір їх тематики, ріжні способи виконання, добір красок і письма".

Відчит був ілюстрований великою кількістю плякатів наших і чужих промислових фірм, а також плякатів для пропаґанди туристики, куплевих місцевостей і вистав. Між ними була цікава серія плякатів одної зі світових фірм, яка представляла цілу реклямову кампанію (за виїмком дрібних друків).

З уваги на величезне зацікавлення, чого доказом були вщерть виповнені кімнати домівки У. Т. Т., рішено дальші виклади, починаючи від найближчої неділі, перенести до льокалю „Української Бесіди" в Нар. Домі.

Гітлер про австрійську революцію.

ЛЬОНДОН, 17. 2. ПАТ. „Дейлі Мейль" оголошує інтерві з канцлером Гітлером, який гостро напятнував акцію австрійського уряду супроти соціялістів, зазначуючи, що одинокою дорогою успіху є переконання опонентів про слушність революційної справи. Якби в Німеччині в часі гітлерівської революції був подібний пролив крови як в Австрії, що сказав би на те світ? В Австрії було поверх 1.000 убитих і 4—5 тисяч ранених, а що в Німеччині число населення є кілька разів більше, то у нас повинно би впасти 11.000 убитих і 50.000 ранених! Тимчасом у Німеччині впало разом 27 противників націоналсоціялістів і 150 було ранених підчас заворушень. Між тими жертвами не було ані одної жінки, ні одної дитини. Не знищено ніодного дому, не спльондровано ніодого маґазину. Гітлер висловив думку, що робітничі маси в Австрії змінять ряди націонал-соціялістів, ділаючи з мотивів природної реакції проти уряду Дольфуса, який застосував проти них систему насильства.

На запит кореспондента в справі порозуміння з Польщею та щодо побоювань, які висловлюють деякі кола про експанзивні пляни Німеччини, що нібито криються за кулісами польсько-німецької умови, канцлер Гітлер заявив, сміючись: Що, ми мали би занятий землю Росії? То смішне. Всі дотеперішні зусилля створити тривку основу для миру в Европі не вдавалися, бо прилюдна опінія вірила, що Польща і Німеччина це вороги, які ніколи не погодяться. Я ніколи не був тої думки. Першим мій крок, коли я дійшов до влади, мав на меті розпочати переговори з Польщею. Завдяки спільним зусиллям прийшло до унормування взаємин між обома державами. Стосування перемоги виключене й обі держави наближалися до себе.

Після віденської револьти.

ВТРАТИ ЛЮДЬМИ.

ВІДЕНЬ, 17. II. ПАТ. Віденське кореспонденційне бюро повідомляє урядово, що число жертв крівавих подій в Австрії в останніх днях було таке: По стороні уряду на терені цілої Австрії впало 102 убитих і 319 ранених, з того 115 тяжко. В числі 102 убитих військо втратило 29, поліція 29, жандармерія 11, добровільні формації по стороні уряду 33. У Відні впало 42 убитих і 125 ранених. Із цивільних осіб зголошено досі 137 убитих і 349 ранених. У самім Відні серед цивільного населення впало 105 убитих і 248 ранених.

КАРИ НА ПОВСТАНЦІВ.

ВІДЕНЬ, 17. II. ПАТ. Вчора виконано в Австрії три смертні присуди, один у Відні і два в Ст. Пельтен. Шістьох обвинувачених за участь у подіях засуджено на смерть. Опісля їх помилувано і засуджено на довгоречинцеву вязницю.

СТАН ОБЛОГИ ЗНЕСЕНИЙ.

ВІДЕНЬ, 17. II. ПАТ. Рада міністрів рішила знести стан облоги в Австрії з виїмком Відня, Австрії Горішної, Долішної і Стирії.

Дирекція поліції візвала всіх, хто має зброю, щоби видали її владі до 25. ц. м. За видачу кріса визначено нагороду 2 шилінґи, за скоростріл 50 шилінґів.

ЗА ЗЛОВЛЕННЯ ВАЛІША.

Влада підвищила нагороду за зловлення провідника Шуцбунду в Стирії, Валіша з 1000 шилінґів на 5.000 шилінґів.

ВТІКАЧІ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Австрійська преса подає, що два провідники австрійської соціял-демократії Дойчш і Бавер перебувають у Братиславі. В ночі з четверга на пятницю австро-чеську границю перейшло 48 членів Шуцбунду. Чеська влада розброїла їх і інтернувала.

ВІДЗНАЧЕННЯ ФЕЯ.

Президент Австрії Мікляс надав віцеканцлерові Феєві інсиґнії великої почесної відзнаки. Також угорський начальник держави Горті надав Феєві угорський ордер заслуги І. кл.

Австрія вишле ноту до Женеви.

ВІДЕНЬ, 17. 2. ПАТ. На запит журналістів про стан австро-німецького конфлікту і речинець вислання австрійської ноти Союзові Народів, мін. Горнбостель заявив, що справа вже назріла до рішення, тільки останні криваві події відложили її на короткий час. Від трьох держав австрійський уряд дістав запевнення, що піддержать його в тій справі.

СТУДЕНТСЬКІ СПРАВИ.

СТУДІЇ В ҐРАЦУ, АВСТРІЯ.

Рішенням м-ства освіти в Австрії молодь, що хоче студіювати у високих школах Австрії, має внести подання на літній семестр 1934 про приняття до деканатів найдалі до 25. II. ц. р. Українське Студентське Т-во „Січ" у Ґрацу подає це рішення до відома заінтересованим, додаючи від себе, що можливість післяречинцевого приняття не дуже певна. В Ґрацу є оські високі школи:

А. Університет з факультетами: 1) теольоґічним, 2) фільософічним, 3) права і суспільних наук, 4) медичним. Фільософія треває 4 роки. При фільософії істнує відділ фармації, що поставлений на досить високому рівні. Студії тревають 3 роки. Медицина треває 5 літ. З огляду на багато вивінувані клініки і досить місця студії тут дуже корисні. Вступних іспитів на університет нема. Признаються студії та іспити з чужих університетів. Оплата за семестр відповідно до факультету для незаможніх від 150—200 австр. шіл. До подань долучити: а) свідоцтво зрілости, б) метрику, в) цертифікат приналежности, ґ) 2 світлини.

Б. Висока технічна школа з факультетами: 1) інжинірно-будівничим, 2) архитектурним, 3) машино-будівничим, 4) хемічним з трьома піддідділами, 5) підфакультетом ґеометр.-землемірним. На 1, 2, 3 і 5 є вступний іспит з начеркової ґеометрії, який можна складати впродовж цілого року. Наука трівае 4 роки. Іспити і семестри із заграничних високих шкіл признають. Оплата на семестр у випадку незаможности 120 австр. шіл. До подання треба додати: а) свідоцтво зрілости, б) метрику, в) опис життя, ґ) дві світлини.

Життя в Ґрацу розмірно дешеве — місячно треба 100 до 150 шілінґів. Умовини студій дуже приятливі. Всі документи із залученням 10 шіл. на переведення вписів, переклади документів, купна формулярів та індексу слати на адресу: Ukrainischer Studentenverein „Sitsch", Oesterreich, котре полагоджує рівночасно справу знижки семестральних оплат і висилає посвідки до паспорту.

За Управу Т-ва „Січ" у Ґрацу:
І. Михайлечко, голова. І. Макаревич, секретар.

Буря в японському парляменті.

ТОКІО, 17. II. ПАТ. В японському парляменті вже три дні проходять на тлі скандалу, що дав причину до розколу у партії Сеюкай урядової коаліції, бурхливі сцени. Два члени тієї партії почали обвинувачувати мін. освіти Гатсіяма й мін. шляхів Мітсухі у зловживаннях в звязку з продажжю землі на Сахаліні та поділом акцій банку Формози. В ті афери має бути вмішанних 130 послів з партії Сеюкай. Оба міністри заперечують обвинуваченню, покликуючись на заяву суду, що розгляд продажі лісів і землі на Сахаліні не виявив ніяких неправильностей, що осоромлювалиб мін. освіти. Японський парлямент іменував окрему комісію, що має переслухати міністрів освіти, шляхів, судівництва й фінансів.

—o—

Пакт з Совітами на 10 літ.

Варшавські часописи повідомляють, що у висліді відвідин мін. Бека в Москві має бути продовжений польсько-совітський пакт неагресії з 5 до 10 літ. Водночас має бути створений окремий комітет студій, що матиме завдання слідкувати за взаєминами обох країв та довести їх до культурної й господарської співпраці. Розроблення посольств у Варшаві й Москві на амбасади обходитимуть врочисто і в Москві й у Варшаві.

По широкому світі.

— Летунська комісія французького сенату приняла резолюцію, в якій зазначує, що з уваги на теперішнє положення в Европі та на світі Франція, хоч настроєна мирно, але навчена трагічними досвідами, не може дальше редукувати своїх збройних летунських сил.

— Надзвичайний суд у Гамбурзі засудив 28 комуністів за терористичні акти на загальну суму 18 літ тяжкої вязниці.

— В Льондоні підписали англійсько-радянську умову, що нормує англійські і радянські закупи до 1938 р.

НОВИНКИ

— **„Ще про вибори в Городку".** Редакція „Діла" помістила в числі з дня 3. лютого ц. р. спростування п. Романа Паламарчука, землеміра в Городку, п. н. „Ще про вибори в Городку". Це спростування поміщено під загрозою судового процесу і випливаючих з такого процесу наслідків для Видавництва. По поміщенні спростування виявилося, що п. Паламарчук надужив постанови § 19. пресового закону про спростування, порушуючи в спростуванні справи, які не стояли в ніякому відношенні до попереднього допису та використав при тому ще й це спростування для обидливих і неправдивих наклепів на посла д-ра Біляка. Редакція подає це до прилюдного відома, а д-ра С. Біляка просить вибачення за заподіяну йому поміщенням спростування п. Паламарчука прикрість.

— **Гурток Студентів Географів** при Тов. Прихильників Освіти у Львові уладжує цикль викладів з обсягу географії, який відбудеться в часі від 21. лютого до 9. березня 1934 р. в авлі Академічного Дому при вул. Супінського 21. Порядок викладів: 21. лютого — проф. д-р Ю. Полянський: „Східня Европа в дилювіяльній добі"; 23. лютого — д-р Р. Єндик: „Расизм — модний крик, чи модерний постулят нашої доби"; 26. лютого — мгр. І. Тесля: „Деякі важніші осяги науки про атмосферу"; 3. березня — інж. С. Пастернак: „Корисні копалини зах.-укр. земель"; 5. березня — д-р І. Федів: „Чорне Море і його значіння"; 9. березня — проф. д-р І. Раковський: „Ростинність України". Початок викладів в 18. год. Вступ вільний.

— **Вистави Театру „Заграва" у Львові.** Дня 2. березня ц. р. загостить до Львова Театр „Заграва" і дасть у салі театру „Ріжнородностей" дві вистави: „Земля" год. 15.30 і „Тарас Бульба" історична песа на 4 дії за Гоголем в інсценізації В. Блавацького — в год. 19.30. Декорації композиції і виконання Л. Бововика.

— **Хто виграв на льотерії?** В другім дні тягнення держ. клясової льотерії впали виграні на такі числа: 50.000 зол. на ч. 15231. 15.000 зол. на ч. 57088. 5.000 зол. на ч. 58552, 126170. 2.000 зол. на ч. 59154, 116997. 1.000 зол. на ч. 42608, 45073, 89050, 86792, 16480. 500 зол. на ч. 28991, 25433, 88288, 127406, 134822, 142656, 144289, 64389, 114459. 400 зол. на ч. 13792, 70044, 79894, 91511, 97874, 115994, 123971, 164749, 10385, 11022, 12575, 63549, 83275, 84975, 97905, 141194, 142276.

— **Нові вибори у Сколім.** Внаслідок протесту який внесли українці м. Сколе проти останніх виборів до міської ради на руки воєвідства, останнє узгляднило частинно протест і наказало перевести ще раз вибори у третій окрузі цього міста. Протест у справі першої і другої округи воєвідство відкинуло.

— **За зневагу священика.** Окружний суд у Чорткові розглядав відому справу Евдохи Олексин з Головчинець, обвинуваченої за зневагу місцевого пароха, о. М. Ільницького. Суд затвердив присуд городського суду в Товстім, яким присуджено її на 2 тижні безоглядної вязниці та сто зол. судових коштів.

— **Львівська хроніка.** З невідомої причини отруїлася газом 30-літня служниця Олена Коженьовська. — В поїзді, що приїхав з Байтен до Львова, найшли кілька кг. пачкованої сахарини. — На вул. Краківській вирвав якийсь злодійчук Юлії Тузяківній, урядничці „Нової Зорі", торбинку з документами і більшою готівкою і втік. — Д-рові Зайдерові з Жовкви, що їхав трамваєм витягнув якийсь тип, підчас того, як він подав йому вогонь до папіроски, портфель, але приявний при цьому агент прилапав злодія. Це був М. Каліщак. — Городський староста видав розпорядок, яким дозволив бути відчиненими: каварням, ресторанам, барам і т. д., що платять промислові свідоцтва I. кл. до год. 1 вночі, тим, що платять свід. пром. II. кл. до год. 12-ої й іншим до 11. вночі. — На Сигнівці б. Львова випав з висоти 50 м. з літака підчас вправ цив. летун студент Худачек і вмер у лічниці. Літак розбився і згорів. — У процесі проти банди, що за гроші присягала, кому цього було потрібно в суді, присудили Найду на 3. Олеся на 2 і Думарівну на 14 міс. вязниці.

— **Влом до кооперативи.** Вночі з 10 на 11. ц. м. вломилися невідомі злочинці до кооперативи „Будучність" в Гуменові пов. Калуш і забрали на яких 60 зол. товарів. Цікаво, що це вже пятий з черги влом до тієї станиці в селі, а проте ніхто не подумає, щоби її відповідно забезпечити та врешті викрити злодіїв.

— **Самосуд над злодієм.** До стодоли Леська Росацького в Будимирі пов. Яворів закрався в ночі злодій, як пізніше показалося, Дмитро Гірпа. Господар, збуджений гавканням пса, зловив злодія на горячому вчинку і хотів його вязати. Однак Гірпа видерся і почав бити Росацького. На крик господаря прибігла його мама і 9-літний син. Всі троє побили злодія до безтями, так що він помер у любачівському шпиталі.

— **Краєва хроніка.** Біля Мишина пов. Коломия вбили невідомі типи 25-літнього Мих. Вінтонюка, що вертав з забави, мабуть на особистому тлі. — В костелі Аве Марія у Станиславові вкрали якісь злодії золоті вота, вартости 75 зол. — В с. Лойова б. Делятина вбив Ст. Пліщук свого рідного недоумного брата Дмитра, щоби не мати конкурента до спадщини. Злочинця арештували. — Покуття навістила сніговія, що позасипувала всі шляхи й зал. дороги. Автобусова комунікація Коломия-Косів припинилася, поїзди помітно опізнюються. — Б. учителя Нановського, що обіцяючи посади, виманив від кільканадцятьох людей добрі гроші, присудив львівський суд на 10 міс. тюрми з завішенням на 2 роки. — У дрогобицькій гімназії відкрито виставку мотилів і хрущів, на якій найшлося 25 тис. примірників тих комах. — Місяць вязниці дістав у сокальському суді Самуель Сухман з Боянич, що повідомив був поліцію про грабіж йому 80 зол., а тимчасом він ці гроші сховав, бо не хотів платити податку. — Сокальські українки-служниці внесли до уряду протест проти нового обезпечення, що погрожує їм безробіттям. — В Новому Санчі відповідатимуть перед судом якийсь Богуш, що за оплатою 250 зол. місячно згодився відсидіти за свого приятеля Віжа 4 міс. вязниці, але остаточно поліція обман викрила і притягнула обох до суду. — У Вигоді пов. Долина почав працю новий тартак, до якого приняли 150 робітників. — В Камені б. Ніска ограбили злодії поштову агенцію, забираючи 38 зол. готівкою і 170 марками. — На 8 міс. вязниці присудив дрогобицький суд 23-літнього К. Горяка, який так побив свою наречену Городецьку палицею, що заломав їй череп. — В лісі біля Гутиськ тернопільського повіту звалила буря товина старий бук на І. Ілавського й А. Маслюка, що набирали недалеко дерево й Ілавський згинув на місці. Маслюк є важко ранений. — В Катовицях присудили на 2 роки вязниці урядника банку Вальтера і його дружину, що обіцяючи посади, натягнули ріжних людей на 10 тис. зол. — Варшава визначила 2 міл. зол. на підготовку міжнародної виставки в цьому місті. — Коло Сосновця 60-літня старуха відперла напад кількох бандитів, окладаючи їх прикладом зіпсутої рушниці.

— **Присуд за підпал.** В Золочеві відбулася розправа проти братів Куків, Василя, студ. уні'верс. в Любліні й Ілька, гімн. ученика, обвинуваченого у підпалі стирти на фільварку Водзіцького. Суд присудив Вас. Кука на 14 міс. і його брата на 1 рік вязниці, але прокуратор зголосив апеляцію.

— **Пострах Станиславова.** Перед станиславівським судом відбулася розправа проти одного з чільних асів підземного світу того міста, нераз уже караного Петра Кобилянського. Кобилянський бушував уже довший час у Станиславові, пильно затираючи за собою усі сліди. Щойно, коли він помстився за „всипу" на іншому злодієві Ґерберові й того побратими Коб. важко порізали ножами, Ґербер присягнув пімсту. Через якийсь час в купця Мерберга у Станиславові пропало на 7.000 зол. дорогоцінних шкірок. Мерберг оголосив, що дасть нагороду за викриття злодія і за радою знайомих сконтактувався з Ґербером. Цей справді звернув за оплатою 100 дол. при допомозі свого знайомого Гірша частину вкраденого товару, але довідавшись, що це Кобилянський вкрав футра, зголосився сам на поліції. У висліді цього всі три аферисти найшлися оноді перед судом, що присудив Кобилянського на 5, Гірша на 3 і Ґербера на 2 р. вязниці.

— **Розправа за „йо-йо".** Краківський суд розглядав оноді справу винахідника відомої у свій час забавки „йо-йо" Яна Міколаєвського зі Свaренжа, що заскаржив 13 фабрикантів і купців з Кракова за відшкодування 130.000 зол. Міколаєвський зареєстрував свій винахід у патентовому уряді в Варшаві, але пізвані закинули йому, що цей винахід був відомий вже у 18 ст., в 1720 р. знали його в Осаці а 1791 р. була навіть відповідна ілюстрація в одній англійській газеті. Внаслідок цього, до часу ствердження цих фактів, розправу відложили.

— **Трагічна смерть служниці.** При вул. Нарутовича в Лодзі мила 21-літня служниця Бр. Стахурівна без охоронного пояса вікна, посковзнулася й випала за вікно, в останньому менті вхопившись за долішню фрамугу. Хоч як силкувалася нещасна, не вдалося їй вхопитись знову за парапет, та люди, що збіглися на її розпучливий крик, не могли їй теж нічим допомогти. Продержавшись яких 10 хвилин, Стахурівна втратила сили, бахнула з 2 пов. на подвіря і згинула на місці.

— **Після 16-літньої неволі.** На ст. Столпці прибув з совітської вязниці в Рибінську чеський горожанин, о. Прохаска з Праги. О. Прохаска був у свій час в армії ген. Гайди і звідти попав в руки більшовиків. Тому, що боронився і

вбив одного вояка. присудили його на смерть, опісля помилували на петропавловську твердиню, звідки в 1924 р. перевезли його до Москви, а тоді й на Соловки. З Соловок перевезли о. Прохаску до Рибінська і примістили в лічниці для недоумних. Врешті після 16 літ неволі його звільнили і через Польщу переїхав він до Чехословаччини.

— **Після 20 років вернувся з полону.** До села Кошна пов. Кімполюнг на Буковині прийшов недавно Дмитро Пелук, колишній вояк 41-го полку піхоти австрійської армії, що попав у полон на самім початку світової війни. Томущо він не подав про себе ніякої вістки, родина перевела судовим шляхом признання його небіщиком, щоби поділитися його маєтком, а жінка вийшла вдруге замуж і має з нового подружжа двоє дітей. Пелук звернувся до суду, щоб уневажнив декрет смерти і наказав зворот його маєтку.

— **Історія карт.** В Бостоні вмер мин. тижня фабрикант карт до гри, Сновлейк, що за 30 літ доробився на тій продукції 200 міл. дол. У звязку з тим часописи пригадують його студію про цю гру, що вийшла недавно друком. Сновлейк обговорив у ній всю історію карт і вперше збив погляд, мов би вони були винаходом китайського старшини, що в 1678 р. подарував цісареві перші 32 карти світу та навчив його грати. В реєстрах короля Карла IV. Сновлейк найшов згадку, що в 1489 р. державна каса заплатила за три талії королівських крат маляреві Ґренґонерові добрі гроші. Цей Ґренґонер на думку вмерлого фабриканта й є творцем карт. Символічні назви, постаті королів, що репрезентували тодішні чотири монархії, дам — кор. Марії, Орлеанської Діви, сестри короля Рашель і дами двору Ізабелі Паріє, та валетів, під якими скрилися тодішні найвизначніші лицарі, залишилися від Ґренґонера до сьогодні так саме, як і назви пік, треф, каро і кер, що символізували 4 головні елементи війни — відвагу, зброю, харч і гроші. Згодом щойно перейшли карти з Франції до Еспанії, а в 1811 р. були навіть предметом процесу, в якому свящ. Рішар, обвинувачений у грі в карти в костелі боронився, що карти річ свята, бо ас нагадує йому Бога, двійка — другий день сотворення, трійка — трьох синів Ноя, дама — Еву і т. д. Взагалі, книжка Ґренґонера про карти дуже цікава.

— **Венецькі ляґуни були без води.** У Венеції було дивне явище природи. Стала нараз зникати вода в міських каналах і всенько передполудне зникала так довго, аж опинилася на 1 м. 12 цм. нижче морської поверхні. Наслідком того більшість кораблів, ґондоль і моторових човнів опинилася в болоті на дні каналів, що майже зовсім не мали води. Це дивне явище, що почалося передполуднем, вечором скінчилося, коли знову зявилася вода й комунікація на венецьких водах почалася наново.

— **Післали їй залізницю.** Біля Кенту (в Анґлії) живе 20-літня гарна анґлійка мис Анні Йонґ. Хотіла взяти шлюб конче в неділю. Та як це зробити? У її селі їздить залізниця лише раз до Кенту тай то в пятницю. А в пятницю не може віддаватися, бо це рівнялося би нещастю на все життя. Йонґ написала листа до управи залізниці, що не хоче вже відкладати весілля, хоче взяти шлюб у неділю. Чи не могла би управа вислати виїмково в неділю залізницю до Кенту? Управа залізниці згодилася. До села приїхав у неділю спеціяльний поїзд і відвіз молоду та весільний почот до шлюбу. Так в Анґлії залізниці дбають про подорожніх.

— **Ріжні вістки.** В Урсберґу б. Авсбурґа згорів монастир сестер св. Йосифа, один з найбільших в Німеччині. В монастирі було заведення для недоумних дівчат й одна з них підложила вогонь. — Як підраховує Кат. Прес. Аг. в цілому світі є під сучасну пору 21 тис. католицьких лічниць та 96 тис. амбулаторій, в яких працює більш як 206 тис. саніґарок і лікарів. — У паризьких лічницях лежить 103 жертви останніх кривавих подій, з того 43 бореться зі смертю. — В Тулюзі викрили чергову панаму: Банкир Маке, що мав на своїм банку 3 міл. фр. недобору, втік за кордон. — Єгипетське летунське т-во „Міф" змодернізувало подорож до Мекки і завело постійну комунікацію літаками Каїро-Мекка, з якої „мандрівники" до гробу пророка радо користають. — В Совітах викінчують найбільший в цій державі руротяг, що матиме 900 км. довжини і проводитиме нафту з над Каспійського моря до м. Орська в серці Росії.

— **Меч царів.** Мин. тижня, коли у Москві розбирали крило Зимової Палати, найшли у її стіні вмуровану сталеву касету. Касету відчинили і в ній найшли меч Романових з вибиваною 36 самоцвітами руковтю та написом на вістрі „За царя, за вітчину, за віру". Історичний меч передали до Музею Революції.

— **Контроля в лінотипах.** „Стройні Сазеч" („Машиновий Складач"), чеський друкарський орган, повідомляє, що в деяких друкарнях у ЧСР до лінотипів додали т. зв. численики, себто прилади, які самі зазначують скільки складач зложив рядків. Коли лінотип не має такого численьника вже з фабрики, можна його пришрубувати. Щоби внеможливити якенебудь маніпуляції численик є закоптий.

— **В Европі є 30 тисяч, у світі більше як 60 тисяч кінотеатрів.** Фільмовий відділ американського м-ства торговлі видав обширну статистику про фільмовий промисл, виріб і про кіна. В усьому світі є 60.347 кін, із них 41.822 мають уладження для звуковиків. Загальне число кін упало за м. р. на 1.577, з того в Европі на 930 кін. Найбільше кін є в Европі, а саме: 29.629, в Злучених Державах 19.000, в Канаді 1.100, в Середущій та Південній Америці 5.270, в Африці та на Близькому Сході 645, на Далекому Сході (Австралія, Зеляндія, Японія, Китай, Індії і т. д.) 4.639 кін. В Европі на першому місці є Німеччина, де є 5.100 кін, за нею ідуть Англія з 4.672, Франція з 3.900, Еспанія 2.600, Італія 2.500, Чехословаччина 2.024, СРСР 2.000, Швеція 1.100, Австрія 850 кін і т. д. Найменше кін в Европі має Альбанія (10), Литва (80), Туреччина (80), Естонія (93) і Греція (100). В Середущій та Південній Америці на першому місці є Арґентина (1634) і Бразилія (1125), в Африці та на Близькому Сході Південна Африка (291), а на Далекому Сході Японія (1689), Австралія (1050), Індія (685).

— **Міжнародній конкурс для молоді.** Комісія Молоді Загального Аліянсу для міжнародньої дружби шляхом церкви оголосила конкурс для молоді на тему: Христос і загальне братерство?" (Christ et la fraternite universelle) Для конкурсу призначені такі премії: I. премія 300 амер. дол., II. — 200, III. — 100, IV. — 50, 25 премій по 10. 41 — по 5 дол., 100 почесних медалів, цілком 170 премій. Рукопис може бути в якійнебудь мові; повинен мати від 1000 до 2000 слів (приблизно 9000 букв) і має бути предложений Секретаріятові комісії молоді (Monsieur le Secretaire de la commission de jeunesse Geneve, 2, rue de Montchoisy) не пізніше 30. квітня 1934 р. Рукопис не повинен мати призвища автора, тільки число і девіз, виписані на запечатаній куверті, в якій повинна бути адреса автора. Призначення премій буде закінчене у вересні ц. р. Участь в конкурсі може взяти молодь (обох полів), що народилася в часі від 30. IV. до 1. V. 1920 р.

—o—

З театру.

ТЕАТР РІЖНОРОДНОСТЕЙ: „РОДИНА" комедія на 3 дії *А. Слонімського.*

Песа школи Шова, коли вільно казати про школу такого типу як Шовівська, збунтована проти всіх педаґоґічних систем. Першорядний публіцист-сатирик уживає сцени, замісць ґазетної шпальти, шоб на живих прикладах показати безглузді контрасти нинішньої доби. Гітлерівець найде у собі жидівську кров, більшовик має кров і ніс польського аристократа, а хто має які погляди і чому саме такі, нині не питайте.

Хто шукатиме в цій песі завязки, конфліктів і розвязки, як у добрім годиннику, буде розчарований. У домі героя цієї песи, шляхтича Лєкціцького всі годинники ходять свобідно, без людської контролі. Слонімський дав доказ симпатичної уяви поета, коли найбільше власних поглядів поклав в уста свободолюблого старого аристократа, з яким має так мало спільного. Дієві особи його песи нагадують неодною рисою механізм в роді годинників; є тут свідомо накручені ситуації і зовсім випадкові, а проте ні на хвилину не тратимо ілюзії, що бачимо перед собою клаптики цікавого життя. А що й наше нинішнє таке безглузде й неймовірне (згадайте хочби теперішні державні союзи й залицяння вчорашніх запеклих ворогів!) то хотіли б ми бачити бодай трохи ладу у... песі. А саме цього свідомо не хоче Слонімський. Жива, цікава, їдка песа, про яку можна живо й цікаво суперечатись.

м. р.

З кіна.

Кіно „Касіно": „У ТВОЇХ ОБІЙМАХ".

Фільма з великоміського американського намулу. Злодії, вломники, легкі дівчата, алькоголь (ще з доби, коли він був таким забороненим предметом, як динаміт). Брутальні сцени переплутані з пестощами. Історія молодої пари: злодія та вуличної пташки, що відчувають для себе велику симпатію, так напів жартом, без глибшого почування, яке народжується у них аж згодом. Головні ролі грають Клярк Ґебл і Жан Гарльов; він 100-відсотковий мужчина, вона 100-відсоткова жінка. Фільма має живу акцію, повна ефектовних контрастів.

—o—

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Йосиф Каранович, емер. радник двора, помер у Відні 15. лютого ц. р. в 76. році свого праведного життя. Похорони відбулися 17. лютого з каплиці Майдлінського цвинтаря до власного гробівця на томуж цвинтарі. В. Й П.!

СПОРТ.

НАГОРОДИ ДЛЯ ПЕРЕМОЖЦІВ У ДРУЖИНОВИХ ЗМАГАННЯХ.

Як відомо, в неділю 18. ц. м. відбудуться лещатарські дружинові змагання за мистецтво УСС. З усіх родів лещат. змагань вони мають найбільш виховуюче значіння, бо вимагають від членів дружини (по 4) солідарної співпраці і взаїмопомочі до осягнення спільної мети — перемоги.

В нагороду призначена для переможної мужеської дружини цінна нагорода „Черв. Калини" — бюст полк. Вітовського, яку попереднього року здобув УССК. Цього року за неї буде змагатися значно більше дружин, в торорічні переможці з подвійною амбіцією будуть боронити титулу мистців.

Жіночу нагороду призначив журнал „Нова Хата", а саме бюст Софії Галечко роботи арт. Коверка. Ця нагорода була вже призначена на минулий рік, однак на старті станула лиш одна дружина УССК-у (це вперше відбувалися ці змагання в жіночій конкуренції). Цього року вже напевно наші спортсменки й собі спробують дружинової співпраці у змаганнях.

—o—

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

„МИ", літературний чвертьрічник. Журнал книга II. Зима 1934. В-во „Варяг". Редагують: І. В. Дубицький і А. Крижанівський. Мистецьке оформлення Петра Холодного. Зміст: Наталя Лівицька-Холодна: З французьких поетів (переклади з Люїз Лябе, Марселін Деборд-Вальмор, Шарля Бодлера і Моріса Ролліна). — Андрій Крижанівський: Сонце в пісках (роман). — Н. С. Махар: Голгота (переклад Е. Маланюка). — Камо-но-Чомей: Годжокі (переклад С. Левинського з японської мови). — Мігуель де Унамуно: В обороні антипатії (переклад з еспанської). — Степан Смаль-Стоцький: Концепція Шевченкової поеми „Сон" і її мистецьке переведення. — К. Іллаковичівна: Біла троянда, Червона троянда. Верес. — К. Вежинський: Ялівець. — Макс Шелер: Герой (переклад з німецької). — Н. Калинів: Лицем до життя. — Рецензії: А. Крижанівський „Вістник", Е. Маланюк: Галина Журба: Зорі світ заповідають... І. В. Дубицький: Богдан Кравців: Сонети і строфи. Листування з читачем. Патетичне післяслово. Лереворити Ніла Хасевича і Петра Холодного. Ціна 2 зол. 75 с.

Цей другий з черги том поважного видання, має всі ознаки найкращих европейських журналів. Маємо тут оригінальне оповідання, дуже добру критичну студію, гострі рецензії на деякі найновіші наші видання і вміло дібрані переклади з чужих літератур. Багатство матеріялу цього тому заслуговує на окрему ширшу згадку й увагу читачів, спрагнених добірної лектури.

НАЗУСТРІЧ, число 4., тижневик. Львів, 15. II. 1934 року, ціна 50 сот. — Література, мистецтво, наука, громадське життя. Зміст: Павло Кожух: Василь Масютин; Мих. Рудницький: Каварня й касарня; С. Гординський: З „матроських доріг"; Автор „Молодого покоління" про себе та літературу; Галина Журба: Але то був Київ, Київ!...; Дм. Тась: Сад; Михайло Лесацький: В погоні за недосяжним; Ц. Н.: З думок про людини; Повсякденна праця; Лев Геп про свою будущину і про свої мрії; Ст. Левинський: В дороги Львів; Дивна вистава українського мистецтва у Варшаві; Ор. Ордан: Розрізані книжки; Раса; Українська хроніка; В. Тисяк; Літературний Бім-Бам; Чужинна література хроніка; З царства срібних тіней; Евген Ю. Пеленський: Австрія чи Німеччина?; Фільмова енциклопедія; Замітки й рецензії; Летіло 40 сорок.

Зміст цього живого двотижневика каже сам за себе. Всі статті написані легко, цікаво, відгукуються на ріжні актуальні питання та прояви нашого культурного життя. Журнал на доброму папері, з гарними численними ілюстраціями.

—o—

Листування Редакції.

„Дубовий листок": Стаття дуже добра, щиро дякуємо. Просимо не забувати про нас і надалі. Привіт Вам і Дружині!

Всч. о. Д. Х.: Присланні Вами статті помістимо при найближчій нагоді. Щодо справи зміни календаря, то на цю тему помістили ми перед двома роками кільканадцять статтей за зміною і кілька проти зміни — все з кругів наших читачів. З того часу залишилось у нашій редакційній теці ще кільканадцять статтей на цю саму тему, автори яких заявлялись, як і Ви, майже виключно за зміною. З ріжних причин покищо тих статтей не оголошуємо, однак затримуємо серед редакційних матеріялів.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Неділя, 18. II. год. 12 в пол. Вистава Варшавського Театру для Дітей.

Неділя, 18. II. год. 3·30 по пол. „Івар Крюгер". (Абон. 9). Ціни найнижчі.

Неділя, 18. II. год. 7·30 веч. „Чоловік, що був Четвергом". (Абон. 11).

Понеділок, 19. II. год. 7·30 веч. „Чоловік, що був Четвергом". (Абон. 11).

Театр Ріжнородностей.

Неділя, 18. II. год. 3·30 по пол. „Но во, Навсто". (Абон. 10). Ціни найнижчі.

Неділя, 18. II. год. 7·30 веч. „Родина". (Абон. 12).

Понеділок, 19. II. год. 7·30 веч. „Родина". (Абон. „Або" не важний).

Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича. — Станиславів:

18. II. Сонце руїни.

19. II. Пісні в днях.

Небавом виставить театр оперетку „Корневільські Дзвони" і комедію „Подружжя Льолі".

Кіна.

АДРІЯ: „Пострах Арізони", „Бунт крови та заліза".

АПОЛЬО: „Паприка"

АТЛЯНТИК: „Парада резервістів".

ВАНДА: „Св. Антоній Падевський".

КАСІНО: „В твоїх обіймах".

КОЛІСЕЙ: „В тайній службі" і ревія: „Подумай про жене".

КОПЕРНИК: „Катерина Велика" (з Ел. Бергнер) і кольоровий додаток.

МІРАЖ: „Королівський любко".

МАРУСЕНЬКА: „Йосиф у Єгипті".

МУЗА: „Злочинець".

ПАЛЯС: „Пригода на Лідо".

ПАН: „Історія гріху" та ревія.

ПАСАЖ: „На сліді злочинців" (Кен Мейнард).

ХИМЕРА: „Світ без мужчин".

СТИЛЕВЕ: „Гори в полумі" та ревія.

УТІХА: „Ескадра очайдухів" і ревія.

Закордонне радіо.

Неділя, 18. лютого 1934.

Братислава (298,8) 16·00 Концерт, **Брно** (325,4) 18·00 „Проба в опері" ком. опера Льорцінга, **Кошиці** (259,1) 10·49, 11·00, 12·00, 12·15 Концерт, **Прага** (470,2) 10·00 Хоральні пісні, 20·05 Симф. концерт, **Париж** (1724) 14·00 Концерт, **Білгород** (437,3) 16·00 Оп. арії, **Любляна** (569,3) 20·45 Веселий концерт, 21·15 Спів, **Гайльсберг** (291) 18·20 Барокова музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 16·00 „Фляви" оп. Кюнеке, **Мінхен** (405,4) 14·30 Нац. гимни ріжних народів, 19·30 Камер. музика, **Букарешт** (212,6) 20·00 „Пієтра дін Каза" оп. Фльотенмахера, **Будапешт** (549·5) 15·45 Циг. музика, 19·25 „Сибіля" оп. Якобія, **Рим** (420,8) 17·00 Інстр.-вок. концерт 20·45 „Сантарелліна" оп. Герве.

Понеділок, 19. лютого 1934.

Відень (506,8) 12·00 Альпейська музика, 18·55 Легка віденська музика, 21·10 Симф. концерт, **Братислава** (298,8) 20·00 „Марія Лючія" оп. Танцера, **Кошиці** (259,1) 18·30 Концерт, **Прага** (470,2) 19·20 Фортепян, **Париж** (1724) 8·00 Легка музика, 21·00 „Арміда" оп. Глюка, **Білгород** (437,3) 19·20 Квінтет, **Ковно** (1935) 20·30 Спів, **Берлін** (356,7) 17·30 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·50 Соната на два фортепяни Брамса, **Мінхен** (405,4) 17·50 Пісні, 18·30 Гітара, **Бреслав** (315,8) 21·30 Нар. пісні, **Будапешт** (549·5) 12·05, 22·10 Циг. музика 13·30 Спів. 19·40 Концерт, **Рим** (420) 12·30, 22·00 Концерт (музика, спів).

Львівське радіо.

Неділя. 18. лютого 1934.

9·00—10·00 Ранішня авдиція, 10·00, 11·45 Релігійна музика з гр. плит 12·15 Музичний поранок, 14·30 Для дітей: „Мала геройка", „Івась із Терпятина", 15·00 Лісова скринька, 15·20 Концерт, 16·00 Лещатарський рейд у Ворохті, 16·30 Славні артисти (гр. плити), 17·00 „Пожежні сторож в Польщі" відч віцевоєводи Сохацького, 17·15 Нар. музика спів, 18·00 „Ол. Фредро в перспективі давнього Львова", 18·10 Всячина, 18·30 Папська академія у Варшаві, 19·50 Вибрані думки, 19·52 „В такті раз, два, три" (віденські вальси), 21·00 „Мехіканське місто богів", 21·15 Музика з гр. плит, 21·25, 21·26 Спортові вістки, 21·45 Симф. поема Р. Штравса „Пригоди Сімплісімуса", 22·05 На веселій львівській хвилі, 23·10 Музика з грам. плит.

Понеділок, 19. лютого 1934.

7·00—8·00 Раншня авдиція, 12·05, 12·33 Легка музика з гр. плит, 15·25 Збіжева біржа, 15·30 Господарські вістки, 15·55 Скрипка 16·20 Пісні (Вилежинська, сопран), 16·40 Лекція фр. мови, 16·55 Джезова орхестра, 17·50 Стенографія, 18·00 Як роблять цукор, 18·45 Музика з грам. плит. 19·03 „З мовчазного дому", 19·15 Всячина, 19·25 Відчит, 19·40, 19·43 Спортові вістки, 19·55 Сільва рерум, 20·00 Вибрані думки, 20·02, 21·16 Концерт (музика, спів), 21·00 Успіхи на совгах, 22·00 Концерт жіночих ревелерсів, 22·25, 23·05 Танкова музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові долар у приватних оборотах 5·35.

У Варшаві були такі курси: Льондон 27·25, Париж 34·93 і пів. Берлін 209·50, Цюріх 171·41. Амстердам 357·—, Нюйорк кабель 5·36 Нюйорк чеки 5·35.

✝

Михайло Головчак

емер. директор школи в Глинянах упокоївся 17. лютого ц. р. у 71 році життя після довгої та тяжкої недуги.

Похорони відбудуться 19. ц. м., себто в понеділок в 13. год., на які запрошують Рідню, та всіх Приятелів і Знакомих горем прибиті

Жінка й діти